

Çocukluk Dönemi

— asena-seyma - 28 Mart 2011

Çocukluk... Sıcaklığın, içtenliğin, saflığın, neşenin, huzurun ve daha birçok güzelliğin tanımıdır çocukluk. Kısacası hayat ve hayatın anlamı değil midir çocukluk? Çocukluk bir tebessüm gibidir aslında, mutluluk verir değil mi insana? Öyle ya çocukluk en mutlu, en huzurlu, en tasasız ve en güzel dönemidir hayatın. Büyükler demez mi hep tekrar çocuk olsam keşke diye? Özlem duymaz mı hiç o güzel yıllara? Vaktimi boşuna harcamışım keşke geri dönebilsem demez mi? Der elbette. Hem de nasıl içten söyler, nasıl arzu eder çocuk olmayı. Koşmayı, durmaksızın koşmayı ister hep. Bacaklarında eski kuvveti bulmak ister. İşte böyle arzu edilecek, böyle özlem duyulacak bir dönemdir çocukluk. Hem öylesine saf, öylesine temiz ve öylesine güzeldir ki çocukluk... Kelimeler kifayetsiz kalıyor, yetmiyor. İnsan da doyamıyor ya anlatmaya. Peki neden çocukluk için, onu anlatabilmek için bu kadar kelime sarf ediyor yazarlar? Bence, çocuklar bu delişmen çağlarında, kıvrak zekalarının, durmaksızın yol almaya yetecek kuvvetin, ırmaktan hızlı akmaya yetecek enerjinin, oyunlardaki eğlencenin, tazeliğin, gözlerindeki ve hayatlarındaki pırıltının, saf ve temiz yüreklerinin, tatlı uykularının kıymetini bilsinler, tadını çıkarsınlar yani çocukluğun değerini bilip doyasıya yaşasınlar diye...